

Píseň nezvedeného dítěte

Chtěl jsem žít k Boží chvále
s radostí ve tváři
zpívat mu písně – ále
se mi to nedaří

Dál kazí rajské zboží
má lidská nátura
spíš nežli obraz Boží
jsem karikatura

Mě poutají zla sítě
v mém srdci hnízdí hřích
jsem já-li Boží dítě
pak chudák Otec v nebesích

Mou lásku dusí houští
chce kvést a neví jak
Bůh odpouští a neopouští
a mně to jde spíš naopak

Nic svatého mi není
jsem laciný a prázdný
a místo polepšení
ještě si z toho dělám blázny

Tak nezbývá než věřit
až uložím se k spánku
že nebude Bůh měřit
podle mých veršovánků